

Sok kis lépés

Egy órásműhelyben a polcra tettek egy éppen elkészült kis órát. Ott állt két idősebb óra között, amelyek buzgón ketyegték másodperceiket.

- Úgy, most tehát rajtad a sor – mondta az egyik a kettő közül. – Sajnálalak! Most ugyan vidám vagy, de várj csak, majd ha egy évben 31 536 000 (harmincegymillió ötszázharminchatezret) ketyegsz, akkor erőd végén leszel.

- Micsoda, harmincegymillió ötszázharminchatezreszer ketyegni! – kiáltotta ijedten az újonnan jött. - Arra sosem volnék képes! – és kétségbeesésében azonnal meg is állt.

Ekkor beleszólt a beszélgetésbe a másik óra:

- Te buta jószág, minek hallgatsz ilyen szóbeszédre? Nincs semmi baj. Egyszerre mindig csak egyet kell ketyegned. Próbáld meg újra, ugye, ez nem is nehéz? És most még egyet, ezt is ugyanolyan könnyen, és most csak így mindig tovább.

- Ó, hát ez egyenként nem is nehéz! Akkor újra kezdem! – kiáltott megkönnyebbülve az új óra. Összeszedte magát, és bátran ketyegett tovább, egyszerre mindig csak egyet. Nem számolta sem a napokat, sem a hónapokat, de az év végére harmincegymillió ötszázharminchatezret ketygett, és szinte észre sem vette.

Mindenható Atyánk kegyelme kísérfen el bennünket, apró lépéseinkben a céljaink felé. Ámen